

Til lovforslag nr. L 214. Tillægsbetænkning afgivet af Socialudvalget den 17. juni 1992

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand og lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender samt lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven) m.m.

(Ændring af reglerne om foranstaltninger for børn og unge, herunder reglerne om tvangsmæssig gennemførelse af foranstaltninger)

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i et møde. Der er af udvalget stillet spørgsmål til socialministeren, som denne har besvaret, dels skriftligt, dels i samråd. Nogle af udvalgets spørgsmål og socialministerens svar herpå er optrykt som bilag til tillægsbetænkningen.

Der er af forskellige mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Det Konservative Folkepartis og Venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* i den affattelse, hvori det foreligger efter 2. behandling.

Et mindretal inden for flertallet (Det Konservative Folkepartis og Venstres medlemmer af udvalget) ønsker i tilknytning til svaret på spørgsmål 50 at tilføje:

Forslaget om at lade § 32 d udgå helt betyder, at muligheden for at træffe en (tidsbegrænset) beslutning om tvangsmæssig undersøgelse forsvinder. Hvis forslaget vedtages, må barnet anbringes uden for hjemmet, når det skønnes nødvendigt at få foretaget en undersøgelse.

Dette betyder, at man er tilbage til den gældende retstilstand, som Graversenudvalget fandt uheldig, fordi det betyder, at der må

træffes en anbringelsesbeslutning på et tidspunkt, hvor der skal indledes en undersøgelse, som netop har til formål at vise, om det er påkrævet at anbringe barnet uden for hjemmet.

Udgår bestemmelsen, mister man også muligheden for at gennemføre undersøgelsen ambulantly, fordi undersøgelsen kun kan gennemføres ved brug af reglerne om tvangsmæssig anbringelse. Også bestemmelsen om, at en sådan undersøgelse skal være afsluttet inden 2 måneder, bortfalder.

Sammenfattende må ændringsforslaget således betegnes som en forringelse af både børns og forældres rettigheder.

Hertil kommer, at bemærkningerne til ændringsforslaget er direkte misvisende, fordi spørgsmålet om anvendelsen af lov om tvang i psykiatrien kun er aktuelt i de meget få tilfælde, hvor en undersøgelse skal gennemføres tvangsmæssigt på en psykiatrisk afdeling.

Reglerne i lov om tvang i psykiatrien er uændelige uden for det psykiatriske hospitalsvæsen.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* og vil redegøre for sin stilling til de stillede ændringsforslag ved 3. behandling.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) stemmer for de af mindre-